

ద్వాదశస్కంధ పరిచ్ఛేదము

97 - తొంబది ఏడవ దశకము

॥ ఉత్తమభక్తిప్రార్థన, మార్కండేయోపాఖ్యానము ॥

త్రైగుణ్యాద్భిన్నరూపం భవతి హి భువనే హీనమధోత్తమం యత్
 జ్ఞానం శ్రద్ధా చ కర్తా వసతిరపి సుఖం కర్మ చాహారభేదాః ।
 త్వత్ క్షేత్రత్వన్నిషేవాది తు యదిహ పునస్త్యత్పరం తత్తు సర్వం
 ప్రాహుర్నైర్గుణ్యానిష్ఠం తదను భజనతో మంక్షు సిద్ధో భవేయమ్ ॥ (97.1)

త్వయ్యేవ న్యస్తచిత్తస్సుఖమయి విచరన్ సర్వచేష్టాస్త్వదర్థం
 త్వద్భక్తైః సేవ్యమానానపి చరితచరానాశ్రయన్ పుణ్యదేశాన్ ।
 దస్యో విప్రే మృగాదిష్వపి చ సమమతిర్ముచ్యమానావమాన-
 స్పర్థాసూయాదిదోషస్సతతమఖిలభూతేషు సంపూజయే త్వామ్ ॥ (97.2)

త్వద్భావో యావదేషు స్ఫురతి న విశదం తావదేవం హ్యుపాస్తిం
 కుర్వన్నైకాత్మ్యబోధే ఝటితి వికసతి త్వన్మయోఽహం చరేయమ్ ।
 త్వద్ధర్మస్యాస్య తావత్కిమపి న భగవన్ ప్రస్తుతస్య ప్రణాశ-
 స్తస్మాత్సర్వాత్మనైవ ప్రదిశ మమ విభో భక్తిమార్గం మనోజ్ఞమ్ ॥ (97.3)

తంచైనం భక్తియోగం దృఢయితుమయి మే సాధ్యమారోగ్యమాయుః
 దిష్ట్యా తత్రాపి సేవ్యం తవ చరణమహో భేషజాయేవ దుగ్ధమ్ ।
 మార్కండేయో హి పూర్వం గణకనిగదితద్వాదశాబ్దాయురుచ్చైః
 సేవిత్వా వత్సరం త్వాం తవ భటనివహైర్ద్రావయామాస మృత్యుమ్ ॥

(97.4)

మార్కండేయశ్చిరాయుస్స ఖలు పునరపి త్వత్పరః పుష్పభద్రా-
 తీరే నిన్యే తపస్యన్నతులసుఖరతిష్ఠత్ తు మన్వంతరాణి ।
 దేవేంద్రస్సప్తమస్తం సురయువతిమరున్మన్మథైర్మోహయిష్యన్
 యోగోష్మప్లుష్యమాణైర్న తు పునరశకత్త్వజ్జనం నిర్ణయేత్ ॥

(97.5)

ప్రీత్యా నారాయణాఖ్యస్త్యమథ నరసఖః ప్రాప్తవానస్య పార్జ్వం
 తుష్ట్యా తోష్టాయమానస్స తు వివిధవరైర్లోభితో నానుమేనే ।
 ద్రష్టుం మాయాం త్వదీయాం కిల పునరవృణోద్భక్తిత్వప్తాంతరాత్మా
 మాయాదుఃఖానభిజ్ఞస్తదపి మృగయతే నూనమాశ్చర్యహేతోః ॥

(97.6)

యాతే త్వయ్యాశు వాతాకులజలదగలత్తోయపూర్ణాతిఘూర్ణత్
 సప్తార్ణోరాశిమగ్నే జగతి స తు జలే సంభ్రమన్ వర్షకోటిః ।
 దీనః ప్రైక్షిష్ట దూరే వటదలశయనం కంచిదాశ్చర్యబాలం
 త్వామేవ శ్యామలాంగం వదనసరసిజన్యస్తపాదాంగుళీకమ్ ॥

(97.7)

దృష్ట్వా త్వాం హృష్ణరోమా త్వరితమభిగతః స్రుష్టుకామో మునీంద్రః
 శ్వాసేనాంతర్నివిష్టః పునరిహ సకలం దృష్టవాన్ విష్టపౌఘమ్ ।
 భూయోఽపి శ్వాసవతైర్బహిరనుపతితో వీక్షితస్తత్కటాక్షైః
 మోదాదాశ్లేష్టుకామస్త్యయి పిహితతనౌ స్వాశ్రమే ప్రాగ్వదాసీత్ ॥ (97.8)

గౌర్యా సార్థం తదగ్రే పురభిదథ గతస్త్యత్ప్రియప్రేక్షణార్థీ
 సిద్ధానేవాస్య దత్త్వా స్వయమయమజరామృత్యుతాదీన్ గతోఽభూత్ ।
 ఏవం త్వత్సేవయైవ స్మరరిపురపి స క్రీయతే యేన తస్మాత్
 మూర్తిత్రయ్యాత్మకస్త్వం నను సకలనియంతేతి సువ్యక్తమాసీత్ ॥ (97.9)

త్ర్యంశేఽస్మిన్ సత్యలోకే విధిహరిపురభిన్మందిరాణ్యార్థ్యమూర్ధ్వం
 తేభ్యోఽప్యూర్ధ్వం తు మాయావికృతివిరహితో భాతి వైకుంఠలోకః ।
 తత్ర త్వం కారణాంభస్యపి పశుపకులే శుద్ధసత్వైకరూపీ
 సచ్చిద్బ్రహ్మాద్వయాత్మా పవనపురపతే! పాహి మాం సర్వరోగాత్ ॥ (97.10)

॥ ఇతి ఉత్తమభక్తిప్రార్థన, మార్కండేయోపాఖ్యానము
 అను తొంబది ఏడవ దశకము సంపూర్ణము ॥